

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 25. dubna 2024 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Pavla Bendy a soudců JUDr. Věry Trojanové a JUDr. Moniky Křikavové odvolání

1. státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 9,
2. obžalované Mgr. B. N., roz. V., nar. xxx, a
3. obžalovaného J. N., nar. xxx,

podaná proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 26. 1. 2024, sp. zn. 1 T 40/2022, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu **se napadený rozsudek zrušuje ohledně obou obžalovaných v celém rozsahu** a podle § 259 odst. 3 písm. a) tr. řádu **se znovu rozhoduje tak, že**

obžalování

1. Mgr. B. N., rozená V.,

nar. xxx v xxx xxx, specialista xxx, a.s., trvale bytem xxx, xxx, xxx – xxx xxx, a

2. J. N.

nar. xxx v xxx, student, trvale bytem xxx, xxx, xxx – xxx xxx,

jsou vinni, ženě v době od 30. 10. 2020 do dne 10. 2. 2021 v bytě č. xxx o výměře 71,01m² na adrese xxx xxx, xxx, xxx - xxx xxx, společně chovali neodděleně 30 koček domácích různého stáří, různých plemen a pohlaví, přičemž nejméně dne 10. 2. 2021 takto v předmětném bytě chovali 42 koček, a to ve zcela nevyhovujících podmínkách – spočívajících v nedostatečném chovném prostoru, s nedostatkem soukromí, v chemickém stresu, sníženém počtu zdrojů základních biologických potřeb a neposkytnutí odpovídající veterinární péče,

tedy

úmyslným společným jednáním dvou osob chovali v nevhodných podmínkách větší počet zvířat a způsobili jim značné útrapy,

čímž spáchali

oba obžalovaní přečin chovu zvířat v nevhodných podmínkách podle § 302a odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku

a odsuzují se

obžalovaný J. N. podle § 302a odst. 1 tr. zákoníku a podle § 74a odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku **k trestu zákazu držení a chovu zvířat spočívajícím v zákazu držení a chovu koček domácích v trvání 36 (třiceti šesti) měsíců.**

obžalovaná Mgr. B. N. podle § 302a odst. 1 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku **se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku **se obžalované stanoví zkušební doba v trvání 20 (dvaceti) měsíců.**

Podle § 74a odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku **se obžalované dále ukládá trest zákazu držení a chovu zvířat spočívajícím v zákazu držení a chovu koček domácích v trvání 60 (šedesáti) měsíců.**

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu **se poškozená Městská část Praha 20, Jívanská 647, 193 21 Praha 20, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9 byli obžalovaní Mgr. B. N. a J. N. uznáni vinnými přečinem chovu zvířat v nevhodných podmínkách podle § 302a odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, jehož se podle skutkových zjištění soudu I. stupně dopustili tím, že

od přesně nezjištěné doby do dne 10. 2. 2021 v bytě na adrese xxx xxx, xxx, xxx - xxx xxx společně chovali neodděleně 44 jedinců kočky domácí různého stáří, různých plemen a pohlaví, a to ve zcela nevyhovujících podmínkách, přičemž minimálně zvířeti v karanténní kleci (označeném pravděpodobně K94/2021), a zvířatům označeným jako K64/2021, K58/2021, K59/2021, K61/2021, K57/2021, K63/2021, a K71/2021 způsobili svým jednáním značné útrapy, jež spočívaly minimálně

- v případě zvířete v karanténní kleci (pravděpodobně K94/2021) v nedostatečném chovném prostoru a chemickém stresu

- v případě zvířete K64/2021 v chemickém stresu, sníženém počtu zdrojů základních biologických potřeb, nedostatku soukromí, v utrpení z důvodu onemocnění dásní, mykotického onemocnění, špatného výživného stavu a neposkytnutí odpovídající veterinární péče

- v případě zvířete K58/2021 v chemickém stresu, sníženém počtu zdrojů základních biologických potřeb, nedostatku soukromí, v utrpení z důvodu otitidy, průjmu, špatného výživného stavu a neposkytnutí odpovídající veterinární péče

- v případě zvířete K59/2021 v chemickém stresu, sníženém počtu zdrojů základních biologických potřeb, nedostatku soukromí, v utrpení z důvodu špatného výživného stavu a neposkytnutí odpovídající veterinární péče

- v případě zvířete K61/2021 v chemickém stresu, sníženém počtu zdrojů základních biologických potřeb, nedostatku soukromí, v utrpení z důvodu otitidy, špatného výživného stavu a neposkytnutí odpovídající veterinární péče
 - v případě zvířete K57/2021 v chemickém stresu, sníženém počtu zdrojů základních biologických potřeb, nedostatku soukromí, v utrpení z důvodu špatného výživného stavu a neposkytnutí odpovídající veterinární péče
 - v případě zvířete K63/2021 v chemickém stresu, sníženém počtu zdrojů základních biologických potřeb, nedostatku soukromí, v utrpení z důvodu špatného výživného stavu a neposkytnutí odpovídající veterinární péče
 - v případě zvířete K71/2021 v chemickém stresu, sníženém počtu zdrojů základních biologických potřeb, nedostatku soukromí, v utrpení z důvodu průjmu a dehydratace
2. Za to byli odsouzeni: Obžalovaný J. N. podle § 302a odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 měsíců. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku mu byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku byla obžalovanému stanovena zkušební doba v trvání 12 měsíců. Podle § 74a odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku byl obžalovanému uložen trest zákazu držení a chovu zvířat spočívajícím v zákazu držení a chovu koček domácích v trvání 36 měsíců. Obžalovaná Mgr. B. N. podle § 302a odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 4 měsíců. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku jí byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku byla obžalované stanovena zkušební doba v trvání 20 měsíců. Podle § 74a odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku byl obžalované uložen trest zákazu držení a chovu zvířat spočívajícím v zákazu držení a chovu koček domácích v trvání 60 měsíců.
 3. Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byla poškozená Městská část Prahy 20, Jívanská 647, 193 21 Praha 20, se svým nárokem na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.
 4. **Proti tomuto rozsudku podali řádně a včas oba obžalovaní a státní zástupkyně.**
 5. **Státní zástupkyně** ve svém odvolání namítla nesprávný postup soudu I. stupně v případě obžalované Mgr. N., pokud ji zprostil obžaloby pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, když tento přečin podle obžaloby měla obžalovaná spáchat v jednočinném souběhu s přečinem chovu zvířat v nevhodných podmínkách podle § 302a odst. 1 tr. zákoníku, čili měl soud I. stupně tuto právní kvalifikaci pouze vypustit. Dále namítla, že nesouhlasí se závěrem soudu I. stupně, pokud tento Městské části Praha 20 nepřiznal nárok na náhradu škody ve výši 642 508,50 Kč ze strany obžalované N. a 160 486 Kč ze strany obžalovaného N., byť z formálního hlediska po zrušení rozhodnutí o předběžné náhradní péči a o zastavení řízení o předběžné náhradní péči neexistuje zákonný podklad pro odebrání koček; z materiálního hlediska však odebráním koček byl chráněn objekt trestného činu a byl naplněn účel zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání.
 6. Navrhla, aby Městský soud v Praze napadený rozsudek ve vztahu k obžalované N. zrušil a sám rozhodl tak, že ji uzná vinnou skutkem uvedeným v rozsudku pod písmenem A., kvalifikovaným jako přečin chovu zvířat v nevhodných podmínkách podle § 302a odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku. Dále navrhla, aby bylo rozhodnuto, že obžalovaní jsou povinni zaplatit na náhradě škody Městské části Praha 20 – obžalovaná částku 642 508,50 Kč a obžalovaný částku 160 486 Kč.
 7. **Obžalovaná Mgr. N.** ve svém odvolání velmi obsáhle polemizuje jednak se závěry soudu I. stupně, jednak se závěry znalkyně MVDr. Jozefové, zpracovatelkou revizního znaleckého posudku, namítá, že ze závěrů (nepřesvědčivých) znalkyně MVDr. Jozefové pak vychází soud I. stupně. Jednotlivé argumenty proti napadenému rozsudku uvádí citacemi z výpovědi znalkyně MVDr. Jozefové, ze znaleckého posudku, dále cituje ze znaleckých posudků, jež zpracovala znalkyně MVDr. Halbichové Vítové, přičemž právě na závěry této znalkyně se opakovaně obžalovaná ve své argumentaci odvolává. Dále obžalovaná opakovaně předkládala další znalecké posudky znalkyně MVDr. Halbichové Vítové, předkládala velké množství různých listin ohledně kastračních programů koček, dále protokoly z různých jednání (v těchto případech se však jednalo zpravidla o listiny časově nesouvisející). V obecné rovině obžalovaná namítá, že soudem označené skutečnosti

jako prokázané, nemají oporu v provedeném dokazování, skutkový stav nebyl spolehlivě zjištěn, ze strany soudu tak došlo k porušení práv zaručených ustanovení čl. 36 odst. 1, čl. 37, čl. 39 a čl. 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Se skutkovým stavem bylo manipulováno, takže soud opřel své rozhodnutí o nevěrohodná svědectví, vytváří si skutkový stav, používá spekulace. Poukazuje na to, že bylo manipulováno se skutkovým stavem v Protokolu o kontrole MěVS, kde byly informace ke zdravotnímu stavu koček zpětně dopisovány a nebyly zjištěny na místě v bytě dne 10. 2. 2021. Zpracovatelky revizního znaleckého posudku, znalkyně MVDr. Jozefová, v hlavním líčení měnila své odborné názory podle zadání otázek obhajoby, a ne v souladu se svým znaleckým posudkem. Z důvodu nedostatečné dokumentace jsou všechna její vyjádření v revizním znaleckém posudku hodnocena různou měrou pravděpodobnosti. Obžalovaná opakovaně namítá, že zdravotnická dokumentace ve vztahu k jednotlivým kočkám není prosta chyb. Namítá, že soud v té souvislosti nerozlišil, kdy revizní znalkyně hovoří o dokumentaci útulku (vedené podle příslušného zákona) a kdy o té samé dokumentaci hovoří jako o zdravotní. Nesouhlasí s tím, pokud soud nekriticky převzal závěry revizního znaleckého posudku, jehož část přímo převzal do výrokové části napadeného rozsudku, avšak soudem definované značné útrapy nemají oporu v odborné části znaleckého zkoumání. Odvolatelka namítá, že to, co uvedla znalkyně v hlavním líčení, nepodporuje závěr o spáchání trestného činu, což podle obžalované má vyplývat přímo z její výpovědi, soud tak dotvořil skutkový stav, když svůj názor povýšil nad odborný názor znalce (u jednotlivých konkrétních případů ve výrokové části soud uvádí okolnosti, jež podle něho – na základě revizního znaleckého posudku - zakládají naplnění znaku způsobení značných útrap – nedostatečný chovný prostor, chemický stres, snížený počet zdrojů základních biologických potřeb, nedostatek soukromí, špatný výživový stav, neposkytnutí odpovídající veterinární péče, utrpení z onemocnění dásní, otitidy, průjmu). Obžalovaná dále nesouhlasí se závěrem znalkyně MVDr. Jozefové, pokud jako značnou útrapu hodnotí špatný výživový stav (u konkrétně vyjmenovaných koček), dehydrataci a omezený prostor pravděpodobně u kočky K94 umístěné v karanténě kleci. V souvislosti právě s hodnocením špatného výživového stavu koček pak opakovaně namítá nedostatečnou, rozpornou a zmanipulovanou dokumentaci, z níž nelze jednoznačně vycházet. Obžalovaná cituje odpověď znalkyně MVDr. Jozefové na otázku č. 29 (popis chovu v návaznosti na zákon č. 245/1992 Sb.). Opět obsáhle cituje ze znaleckého posudku, pokud jde o otázku stresu (znalkyně uvádí, že nejsou záznamy o známkách stresu a psychického strádání), pokud jde o otázku množství vody pro kočky, pokud jde o výživný stav – patrně nebyl způsoben nedostatečným krmením. Cituje z posudku, že znalkyně se odvolala na tvrzení samotného obžalovaného (kočkám večer před kontrolou nedosypal granula, nevyměnil vodu a nevyčistil záchodky, kontrola ho probudila). Poukazuje na závěr znalkyně, že při větším počtu koček v domácnosti se tyto naučí časově sdílet přístup ke společným místům k odpočinku nebo jídlu a navštěvovat je v jinou dobu než ostatní. Přitom podle obžalované soud naopak uvedl, že není možno zajistit nerušený přístup k miskám všem zvířatům, submisivnější zvířata se ke zdrojům nemusela dostat celé dny, možná déle. Dále cituje z revizního znaleckého posudku stran hodnocení značných útrap. Pak poukazuje na závěry znalkyně MVDr. Halbichové Vítové, která konstatovala, že zdravotní dokumentace pořízená v den příjmu není v souladu s legislativními požadavky, datum vstupní prohlídky je uvedeno 10. 2. 2021, i když celkové klinické vyšetření bylo prováděno později, velmi často v kartách následuje bez dalšího opisu zdravotního stavu medikace léky a až o několik dní později je uváděno podrobnější klinické vyšetření. Ostatně, to potvrzuje v podstatě i revizní znalkyně MVDr. Jozefová (a opět následují citace z posudku). Pokud jde o věrohodnost zdravotnické dokumentace vedené útulkem, uvedla, že v některých bodech byl rozpor, popsala, v čem konkrétně. Další část odvolání se opět zabývá citacemi ze znaleckých posudků a z dokumentace ve vztahu k posouzení výživového stavu koček. V té souvislosti se obžalovaná odvolává na závěry znalkyně MVDr. Halbichové Vítové, podle které nebyly dodány žádné informace, jak je v útulku určován výživný stav, která konkrétní kritéria jsou u zvířat hodnocena, přičemž po vyšetření, které sama u některých koček následně provedla, nemohl podle ní být výživný stav koček v době kontroly takový, jako je uvedeno v revizním znaleckém posudku, potažmo v rozsudku. Nepřezkoumatelnou a rozpornou

považuje znalkyně MVDr. Halbichová Vítová i dokumentaci ve vztahu k dalším onemocněním. Namítá dále nesprávnost a neprůkaznost fotodokumentace e dne kontroly a videozáznamu z uvedeného dne. V té souvislosti uvedla, že námítky byly vzneseny i v souběžně tehdy probíhajícím správním řízení, odkazuje na jednotlivá rozhodnutí, genezi tamního řízení a konečné zastavení řízení. Poukazuje na rozporné informace uváděné v žádosti o umístění do předběžné náhradní péče ze dne 10. 2. 2021, a opětovně poukazuje na to, že tato dokumentace neobsahuje informace o špatném výživném stavu koček, o dehydrataci a pod. Poukazuje na rozpory mezi údaji ke kočkám ve výše uvedené žádosti a v přijímacích protokolech. Dokumentace vzniklá v bytě je v rozporu s dokumentací vzniklou v útulku. Dále opět cituje z posudku ve vztahu k prostoru kočky v karanténě kleci. Dále v odvolání obžalovaná zpochybňuje věrohodnost výpovědi svědkyň MVDr. M. a MVDr. B. Rovněž zpochybnila věrohodnost svědkyně L. a její tvrzení stran zápachu v domě. V podstatě také zpochybňuje i věrohodnost svědka K., který podle ní měnil důvody oznámení a jeho výpověď nekoresponduje s jeho dobrovolným příspěvkem pro spolek.

8. **Obžalovaný N.** rovněž nesouhlasí se závěry napadeného rozsudku, soudem označené skutečnosti jako prokázané nemají oporu v provedených důkazech. Rozsudkem byla porušena jeho ústavní práva. Soud potlačil jeho obhajobu. Nesouhlasí s hodnocení soudu jeho osoby. Revizním znaleckým posudkem nebyla prokázána tvrzení o podvýživě (cituje z výpovědi znalkyně MVDr. Jozefobvé), poukazuje na to, že i revizní znalkyně potvrdila chybovost při procesu příjmu koček do útulku. Zdravotnická dokumentace je nedostatečná. Poukazuje naopak na závěry znalkyně MVDr. Halbichové Vítové, která špatný výživný stav nepotvrdila. Znalkyně MVDr. Jozefová stvrdila svůj posudek, následně v doplnku uvedla, že řadu informací k výživnému stavu koček neví a je třeba se dotázat veterinárních lékařů, z čehož vyplývá, že revizní posudek neobhájila a není schopna svůj závěr jednoznačně stvrdit. Poukazuje na nesrovnalosti ohledně náclálí koček, poukazuje na rozpory v dokumentaci a cituje. Následně se vyjadřuje k otázce krmení koček, k tomu namítá, že se snažil kočky nakrmit, dal jim ve spěchu krmení na jeden talíř, stejně všechny nejdly, byly ve stresu a pak začalo jejich nahánění po bytě. Z toho podle něho vzniklo, že kočky byly krmeny z jednoho talíře a zápach po krmení uvedla i MVDr. M. ve svém protokolu. Nebylo zohledněno, že své kočky měl ve svém pokoji, ostatní byly v dalším, dveře byly otevřeny a k promíchání došlo až kontrolou. Kočky byly v bytě dne 10. 2. 2021 hlídal a u žádné neshledal důvod neodkladně navštívit veterináře, jinak by šel na kliniku Metropelvet. Dále uvedl – ve vztahu k sousedským vztahům – že po odvozu koček někdo začal vylepovat dehonestující koláže, následně to řešil s předsedou SVJ, po tomto setkání to ustalo.
9. **Městský soud v Praze jako soud odvolací ve smyslu § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal z podnětu podaného odvolání zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které napadanému rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, přihlížel přitom i k vadám, které odvoláním vytýkány nebyly, pokud mohly mít vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání, a shledal, že odvolání obžalovaného V. je důvodné.**
10. Pokud jde o řízení, jež napadanému rozsudku předcházelo, odvolací soud se přesvědčil, že v řízení nebyly zjištěny procesní vady, které by mohly mít vliv na správnost či zákonnost rozhodnutí a které by samy o sobě vedly ke zrušení napadeného rozhodnutí. V hlavním líčení byla dodržena všechna zákonná ustanovení, včetně těch, která mají zabezpečit právo obviněného/obžalovaného na obhajobu, a která zajišťují zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Nálezací soud provedl všechny dostupné důkazy v rozsahu potřebném pro rozhodnutí v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu.
11. Podle § 2 odst. 5 tr. řádu orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezbavuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují

způsobem uvedeným v tomto zákoně i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhopvat a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinu obžalovaného. To nezbavuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí.

12. V tomto směru lze konstatovat, že soud I. stupně dostál svému úkolu a dokazování v potřebném rozsahu provedl.
13. Podle § 2 odst. 6 tr. řádu orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.
14. Nicméně je třeba uvést následující.
15. Ve věci se jedná o opakované rozhodování.
16. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 1. 8. 2022 byli obžalovaní Mgr. B. N. a J. N. uznáni vinnými obžalovaná Mgr. B. N. pod body I. a II. zločinem týrání zvířat podle § 302 odst. 1, odst. 3 písm. a), písm. b) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, v jednočinném souběhu s přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku; obžalovaný J. N. pod bodem I. zločinem týrání zvířat podle § 302 odst. 1, odst. 3 písm. a), písm. b) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku.
17. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 25. 10. 2022, sp.zn. 9 To 306/2022, byl citovaný rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu zrušen a věc byla soudu I. stupně vrácena k novému projednání a rozhodnutí.
18. Odvolací soud tehdy poukázal na pochybení, jichž se soud I. stupně tehdejšími rozhodnutím dopustil. Jednak nesprávně oddělil jednání obžalované Mgr. N. (kvalifikované jako přečin podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku) a uvedl jej jako samostatný skutek (ad II.), avšak současně jej kvalifikoval (také) jako zločin týrání zvířat podle § 302 odst. 1, odst. 3 písm. a), písm. b) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku. Dále bylo vytýkáno, že oproti obžalobě změnil popis skutku ve výroku, přičemž znění tak v rozsudku bylo neurčité, jednání zaměnitelné, nebylo zřejmé, ke kterým konkrétním kočkám se měli obžalovaní svého jednání dopustit s jakými konkrétními následky, popis skutku byl částečně shledán neodpovídající skutkovým zjištěním. Nebylo jasné, z jakého důvodu nalézací soud, pokud dospěl k závěru o vině obžalovaných, z popisu skutku vypustil přesnou specifikaci toho, jaké následky měly být způsobeny tomu kterému konkrétnímu zvířeti (konkrétním kočkám). Pokud dospěl k závěru o vině obou obžalovaných, bylo třeba, aby i z výroku o vině, tedy z popisu skutku (ve skutkové větě) tyto konkrétní skutečnosti jasně vyplývaly a byly v tomto popisu obsaženy. Podle soudu prokázána onemocnění přířkl v podstatě všem kočkám, všem jedincům. Bylo poukázáno na zmatečnost, nepřesnost a nedostatečnost zdravotní dokumentace jednotlivých koček. Bylo poukázáno na některé nesrovnalosti a nevěrohodnost znaleckého posudku znalce MVDr. Mazocha. Dále se měl soud I. stupně znovu zabývat otázkou, zda eventuálně zjištěná onemocnění měla svůj původ v chovu obžalovaných či nikoliv. Bylo poukázáno na okolnosti vydání a obsah Rozhodnutí o přestupku vydané Městskou částí Praha 20, Odborem životního prostředí a dopravy, dne 5. 11. 2018, č. j.: MCP20 019540/2018/OŽPD/Bid, sp. zn. MP20 03737/2018/OŽPD/Sv s odkazem na ustanovení § 12 odst. 2 tr. zákoníku. Nalézacímu soudu bylo uloženo zabývat otázkou posouzení věrohodnosti, úplnosti a správnosti zdravotnické dokumentace útulku, do kterého byly umístěny kočky odebrané z bytu obžalované dne 10. 2. 2021, týkající se jednotlivých koček, k čemuž bude třeba znovu tuto dokumentaci posoudit ve vztahu s dalšími listinami, obsaženými ve spise, bude třeba se zabývat obsahem nově předložených znaleckých posudků, bude tedy třeba jimi provést důkaz, případně výsledkem zpracovatelky, znalkyně MVDr. Halbichové Vítové, znovu posoudit (právě s ohledem na obsah již nyní předložených posudků) validitu závěrů znaleckého posudku znalce MVDr. Mazocha (lze znovu poukázat na skutečnost, že jsou dány jisté pochybnosti, když znalec na jedné straně ve svém

posudku k tíži obžalované konstatuje některé z okolností, které však současně sám v jiném řízení označil jako okolnosti, které vedly k disciplinárnímu řízení proti jiné osobě). Pokud jde o nově předložené posudky, lze jen zmínit, že znalkyně v těchto svých posudcích své závěry a konstatování dokládá odkazem na konkrétní listiny založené ve spise, tudíž i ze strany soudu jsou ověřitelné. Bude třeba se vypořádat s otázkou, které z koček jakým onemocněním trpěly, zda onemocnění mají svůj základ v péči obžalovaných o ně (když existuje informace, že některé z koček mohly onemocnět až v útulku, kam byly umístěny, přičemž inkubační doby takových onemocnění mohly svědčit i právě závěru, že se tak stalo skutečně až v útulku a nepřicházelo v úvahu uvažovat o příčině onemocnění již v bytě obžalované, konkrétně bude třeba rozvést tyto okolnosti ve vztahu k jednotlivým jedincům (případně postačí uvést reprezentativní vzorek, nikoli jen povšechné konstatování jako v napadeném rozhodnutí), bude třeba se vypořádat s otázkou, zda v případě provedené eutanazie koček bylo rozhodnutí o jejím provedení v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaných, když minimálně prozatím ve dvou případech znalkyně konstatuje unáhlenost takového rozhodnutí, v jiných případech pak zcela postrádá podklady v dokumentaci k takovému rozhodnutí. Teprve po těchto zjištěních, dojde-li nalézací soud k závěru o vině, bude třeba správně skutek popsat, tedy nejenom v tom smyslu, který z obžalovaných v jakém rozsahu se na trestné činnosti podílel, ale zejména bude třeba ve skutkové větě přesně popsat, jakým konkrétním jednáním se ho dopustili, v čem lze spatřovat naplnění všech znaků žalovaných trestných činů, a to nejenom ve vztahu k základní skutkové podstatě, ale zejména i ve vztahu k naplnění znaků kvalifikované skutkové podstaty (větší počet zvířat, způsobení trvalých následků týranému zvířeti na zdraví či způsobení smrti). Bude třeba se vystříhat rozporu popisu skutku s provedenými důkazy (viz nyní např. rozpor mezi popsáním skutkem a zdravotnickou dokumentací v souvislosti s konstatováním nedostatečné výživy). Dospěje-li soud k závěru o vině obžalovaných, v případě obžalované Mgr. N. pak bude třeba v souvislosti s otázkou kvalifikace podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku posoudit věc v intencích výše uvedeného (§ 12 odst. 2 tr. zákoníku).

19. Následně bylo rozhodnuto nyní odvoláními napadeným rozsudkem.
20. Co se týče pokynů odvolacího soudu, jež uložil soudu I. stupně svým předchozím zrušujícím rozhodnutím, lze konstatovat, že se soud I. stupně pokusil dokazování náležitě doplnit. Vyžádal v rámci řízení, neboť jak je naznačeno již výše (byly soudu rovněž předloženy nové znalecké posudky, které zpracovala znalkyně MVDr. Halbichová Vítová), revizní znalecký posudek z oboru Veterinářství, odvětví Veterinární medicína, znaleckého ústavu Veterinární univerzita Brno, Fakulta veterinární hygieny a ekologie. Provedl v hlavním líčení i výslech znalkyně MVDr. Jozefové, zpracovatelky podílející se na vyhotovení posudku. Byl přečten znalecký posudek znalkyně MVDr. Halbichové V9tové č. 17/1/2024. Následně byl vyžádán a vypracován doplněk znaleckého revizního posudku a byla k tomuto doplnku slyšena znalkyně MVDr. Jozefová. Nalézací soud dále vycházel z výpovědí svědků, zejména MVDr. M., xxx xxx na Městské veterinární správě (přítomna kontrole dne 10. 2. 2021), Mgr. B., xxx odboru životního prostředí a dopravy Městské části Praha 20 (přítomna kontrole dne 10. 2. 2021), MUDr. L., sousedky obžalovaných (pod nimi), N., sousedky obžalovaných (nad nimi), 5., souseda obžalovaných (xxx SVJ), Ing. K., xxx obžalované (od roku 2019 bydlí spolu), K., která celkem 31 koček přemístila k obžalovaným s jejich souhlasem (dočasně po dobu oprav chaty, v níž měla umístěné kočky), K. (koupil si od obžalovaných kotě), MVDr. S. (přebírala spolu s dalšími pracovníky předmětné kočky do útulku).
21. Dále soud provedl listinné důkazy, jež následně rovněž hodnotil. Nalézací soud tak provedl důkaz: protokol o kontrole Státní veterinární správy č. j. SVS/2021/020690-A, dne 10. 2. 2021 byla provedena kontrola na adrese xxx xxx, xxx – xxx xxx, v bytě obžalované Mgr. B. N., přičemž kontrole byl přítomen obžalovaný J. N., xxx obžalované, přičemž byl při této kontrole pořízen videozáznam a fotografie. Kontrola proběhla s ohledem na dřívější rozhodnutí Městské části Praha 20, Úřadu městské části, odbor životního prostředí a dopravy, sp. zn. MP20 03737/2018/OŽPD/Sv ze dne 5. 11. 2018, které nabylo právní moci dne 5. 12. 2018, jímž byla obžalovaná B. N. uznána vinnou z přestupku podle § 27 odst. 1 písm. b) zákona proti týrání zvířat,

kterého se dopustila tím, že ve svém bytě v ulici xxx chovala cca 60 exemplářů koček různých plemen v nevhodných podmínkách a tím porušila § 4 odst. 1 písm. k) zákona na ochranu zvířat, přičemž jí za tento přestupek bylo uloženo zvláštní opatření podle § 28a odst. 1 písm. b) zákona na ochranu zvířat a bylo správním orgánem nařízeno snížit počet chovaných koček v bytě na 10 kusů. Nebyla jí uložena peněžitá sankce. Na kontrolu ze dne 10. 2. 2021 pak navazuje rozhodnutí o předběžné náhradní péči o týrané zvíře Městské části Praha 20, Odboru životního prostředí a dopravy č. j. MCP20 003136/2021/OŽPD/Bid, ze dne 10. 2. 2021, správní orgán nařídil předběžnou náhradní péči o 43 jedinců kočky domácí, kteří se nacházeli v bytě obžalované v ulici xxx. Rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy, odbor ochrany prostředí, sp. zn. S-MHMP 292681/2021, ze dne 2. 6. 2021 bylo rozhodnutí odboru životního prostředí a dopravy Úřadu městské části Praha 20, č. j. MCP20 003136/2021/OŽPD/Bid, ze dne 10. 2. 2021, ve věci nařízení předběžné náhradní péče o týraná zvířata zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání. Usnesením Městské části Praha 20, Odbor životního prostředí a dopravy ze dne 22. 6. 2021, sp. zn. SZ MCP20 003136/2021, bylo řízení o předběžné náhradní péči o 42 koček domácích č.j. MCP20 003136/2021/OŽPD/Bid, ze dne 10. 2. 2021 podle § 66 odst. 2 správního řádu zastaveno, neboť všechny kočky již byly vydány novým majitelům. Svědeckým prohlášením k rozhodnutí o předběžné náhradní péči o týrané zvíře, č.j. MCP20 03136/2021, učiněným u Městské části Praha 20, odbor životního prostředí a dopravy ze dne 15. 2. 2021 M. K. prohlásila, že vlastní celkem 31 koček, které byly odvezeny z bytu obžalované dne 10. 2. 2021. Dále byly provedeny důkazy listinami stran připojení se jako poškozené – Městské části Praha 20, vyčíslení náhrady účelně vynaložených nákladů, částky, která byla vyplacena poškozenou Útulku pro opuštěná zvířata v Praze 10 – Horní Měcholupy (celkem 802 994,50 Kč). Byl proveden důkaz spisem z civilního sporu – týkajícího se imisí z bytu obžalovaných. Proveden byl důkaz protokolem o pitvě, která byla provedena na dvou kadáverech zajištěných při kontrole u obžalovaných dne 10. 2. 2021.

22. Nálezací soud velice podrobně reprodukoval obsah dokumentace vedené k jednotlivým kočkám, zajištěným v bytě obžalovaných dne 10. 2. 2021. Zcela správně pak konstatoval, že zcela zásadním je pak posouzení právě zdravotnické dokumentace k jednotlivým kočkám. Nálezací soud se na tomto místě ztotožnil se závary revizního znaleckého posudku. Nesprávným byl shledán znalecký posudek znalce MVDr. Mazocha, z jeho závěrů tak soud nevycházel, odvolací soud se s takovým závěrem ztotožňuje. Ostatně, nesprávnost tohoto posudku naznačila i znalkyně MVDr. Halbichová Vítová. Znalkyně MVDr. Vítová Halbichová označila zdravotnickou dokumentaci útulku (kam byly kočky po kontrole dne 10. 2. 2021 přemístěny) za špatnou, zcela nedostatečnou a nepřezkoumatelnou, dokumentace nebyla vedena v souladu s platnými předpisy, obsahuje řadu rozporů. Na tomto základě pak dospěla ke kategorickému závěru, že z dokumentace nelze zjistit prakticky nic a že je špatná jako celek. Pokud jde o znalecký posudek revizní, nálezací soud se vyjádřil v tom smyslu (a taky tak posudek hodnotí), že ústavní znalecký posudek zkoumá oproti tomuto zdravotní dokumentaci útulku mnohem pečlivěji, že bylo konstatováno, ohledně kterých koček je dokumentace rozporuplná nebo neúplná, přičemž tyto kočky nejsou v dalším zkoumání nikterak zohledňovány. Pokud však nálezací soud zcela jednoznačně označil v uvedené části (týkající se konkrétních koček, jež jsou následně uvedeny ve výrokové části napadeného rozsudku) tento posudek za nezpochybnitelný a jednoznačný, nelze s takovým kategorickým závěrem zcela souhlasit., přičemž v tom dává za pravdu části obhajoby obžalovaných. Ostatně i znalkyně MVDr. Jozefová opakovaně konstatovala, že skutečně dokumentace byla vedena nedostatečně, nepřesně, rozporně. Nicméně i v části, v níž považuje dokumentaci za dostačující k jasným závěrům stran prokázaného zdravotního stavu těchto konkrétních koček (opět – odkaz na výrokovou část rozsudku), je třeba mít na mysli, že i v této části není vyloučeno, že i tato dokumentace nemusí být věrohodná pro skutečné stanovení stavu koček v uvedené době. Odkaz znalkyně na pouhý fakt, že pokud v dokumentaci jsou konkrétní údaje o výživném stavu či dehydrataci koček na základě vizuálního posouzení, a tedy jim bylo zřejmé, v jakém stavu skutečně kočky jsou, nelze považovat za takový, aby bylo možno z takového závěru učinit jasná a nezpochybnitelná konstatování stran viny obžalovaných, respektive rozsahu jejich jednání a důsledků. Nálezací soud konstatuje, že je

nepravděpodobné, že by dvě veterinářky obě uváděly nepravdu, a navíc v podstatě shodně ohledně zdravotního stavu koček, nicméně současně konstatuje soud, že revizní posudek (téměř) neshledává zásadní (čili připouští jiné, nikoli zásadní?) rozpory v popsaném klinickém stavu, zásadní rozpory jsou v některých případech zejména v následné léčbě, jedná se však (i podle znalkyně MVDr. Halbichové Vítové) o zavedenou, zjevně špatnou, praxi útulků. Je tak nutno se pečlivě zabývat otázkou, zda i v části, kdy dokumentace ohledně zdravotního stavu při příjmu vychází nikoli z konkrétních výsledků vyšetření, ale toliko z vizuálního posouzení, lze mít takovou dokumentaci za plně věrohodnou (když například z fotodokumentace není zřejmé, která z koček odpovídala popisu svědkyně MVDr. M. či svědkyně B., že například neměla na částech těla chlupy). Je pravdou, že se znalecký ústav obsáhle vyjádřil k dokumentaci jednotlivých koček, znalecký posudek je značně obsáhlý, byť ovšem také zčásti proto, že odpovědi na otázky se opakovaly v různých souvislostech. Nelze upřít snahu docílit co nejpřesnějších výsledků, snahu o zjištění skutečného stavu jednotlivých koček. Nicméně pochybení v příslušné dokumentaci nelze vyloučit ani v případech, které (v podstatě) znalecký ústav v revizním znaleckém posudku jednotlivě konkrétně popsal a z jejichž seznam převzal do výrokové části nalézací soud.

23. Nalézací soud konstatoval, že zásadním zjištěním vyplývajícím z revizního znaleckého posudku je skutečnost, že na základě dokumentace útulku nelze spolehlivě určit, zda se kterákoli z koček nakazila kteroukoli tvrzenou nemocí právě v chovu obžalovaných, stejně tak nelze určit, zda úhyn, případně nutnost euthanasie byla v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaných. Podle nalézacího soudu však bylo bez jakýchkoli pochybností prokázáno, že minimálně osm zvířat zažívalo v důsledku chování obžalovaných značné útrapy, přičemž tyto útrapy vyjmenovává u každé z těchto osmi koček. Pokud jde o vymezení konkrétního stavu těchto 8 koček, je třeba poukázat na to, že soud ve všech těchto případech uvádí jako značné útrapy chemický stres, snížený počet základních biologických potřeb, nedostatek soukromí, je otázkou, z jakého důvodu se uvedení těchto konkrétních případů útrap netýká ostatních v bytě zajištěných koček. Pokud se omezený výčet týká jen těch případů, v nichž na základě revizního znaleckého posudku soud I. stupně shledává prokázání konkrétních zdravotních komplikací (onemocnění dásní, mykotické onemocnění, otitida, průjem, dehydratace), bylo by možné vycházet právě z úvahy, že právě konkrétně tyto zdravotní problémy byly shledány u těchto konkrétních koček. U ostatních nejsou prokazatelné. Obdobně v případě uváděného špatného výživného stavu. Nikoli však v případech výše uvedených okolností, které se logicky musely týkat i koček ostatních, které za stejných okolností musely prožívat stejné útrapy (tedy chemický stres, nedostatek soukromí, nedostatek základních počtu biologických potřeb). V tomto směru se tak odvolací soud s konečnými závěry neztotožnil.
24. Nicméně je třeba na druhou stranu uvést, že se odvolací soud nemohl ztotožnit s řadou argumentů obžalovaných. Odvolací soud má spolu se soudem I. stupně za prokázané, že (oba) obžalovaní v bytě chovali kočky. Odvolací soud však shledal, že je třeba s ohledem na provedené důkazy jinak posoudit celkovou dobu, po kterou v bytě chovali kočky. Datum, kdy lze jednání považovat za ukončené, je den 10. 2. 2021, den, kdy byla provedena kontrola ze strany Státní veterinární správy. Napadeným rozsudkem bylo jednání časově vymezeno „od přesně nezjištěné doby do 10. 2. 2021“. Odvolací soud je však názoru, že skutek je možno jasně omezit, stanovit minimální počátek na den 30. 10. 2020. To vyplývá z výpovědi svědka K., který ve své výpovědi uvedl, že si s přítelkyní chtěli vzít útlkové kotě, reagovali na inzerát Sametových tlapek, kotě si jeli vybrat do bytu na xxx ulici, schůzku s obžalovanou si domluvili na 30.10.2020. Svědek tak jednak potvrzuje den, kdy kotě převzal, přičemž ale současně potvrzuje, že se domluvil s obžalovanou, ta mu kotě také následně přivezla. Vyvrací tak obhajobu obžalované, že s předmětnými kočkami a jejich chovem neměla nic společného. Obžalovaná koupi prodej kotě se svědkem domlouvala, inzerát byl na její (rodné) jméno, kotě svědkovi předávala ona. K tomu, jaké panovaly podmínky v bytě, svědek uvedl, že to v bytě vypadalo příšerně, bylo tam alespoň 30 koček různého stáří, špína na podlaze, několik neizolovaných koťat, pět koťat v kotci, koček bylo hodně, zázemí bylo nedostačující. Svědek viděl několik kartonových krabic, kde bylo nasypané stelivo, několik samostatných záchodků, ale

neodpovídalo to počtu, pravděpodobně se jednalo o společné záchody. Svědek tak potvrdil, že v bytě bylo 30 koček různého stáří, potvrdil, že v bytě byla špína smrad (čpavek). Svědek popsal, jak nakonec řešil zdravotní problémy s kotětem, které následně muselo být utraceno. Mimo jiné se zmínil i o tom, že si obžalovaná nepřála, aby zdravotní stav kočky řešil přes veterináře. Není důvod svědkovi neuvěřit. Námitka, že je nevěrohodný již proto, že poskytl spolku finanční dar, je nepodstatná, svědek vysvětlil důvody, proč peníze poskytl (ostatně, že nemá tendenci jakkoli obžalované škodit, vyplývá z jeho konstatování, že obžalovaná vystupovala sympaticky).

25. Že se v bytě obžalovaná, ač to popírá, zdržovala, potvrdila svědkyně MUDr. L., sousedka. Ta ji tam v předmětné době vidala, obžalovaná se v bytě zdržovala. Svědkyně potvrdila problémy se silným zápachem, které se rovněž i dříve řešily. Z výpovědi této svědkyně rovněž jasně vyplývá, že obžalovaná se podílela na chovu koček. Ostatně, z její výpovědi dále také vyplynulo, že krátce před vlastní kontrolou volala policii, neboť si myslela, že s ohledem na zápach v bytě uhynula obžalované kočka, přičemž tehdy otevřela obžalovaná a říkala, že kočkám vaří maso.
26. Svědkyně N. rovněž potvrdila zápach z bytu obžalovaných, dokonce zmínila i komentář obžalované, že se jedná o chov kastrovaných koček, ale pokud by kastrování nebylo, to by teprve byl zápach. To se týkalo předchozí doby; před civilním soudem v té souvislosti byl uzavřen smír, obžalovaná se zavázala problémy s pachem řešit a pach eliminovat.
27. Svědek Ř., xxx SVJ, také soused obžalovaných, rovněž potvrdil problémy se zápachem z bytu obžalovaných v důsledku chovu koček v tomto bytě, potvrdil, že problematiku s obžalovanou řešil.
28. Fakt, že v bytě byly chovány kočky, byl prokázán, přičemž je současně prokázáno, že kočky v uvedeném bytě chovali oba obžalovaní. Z hlediska trestní odpovědnosti nemá pro posouzení význam skutečnost, že některé (většina, 31 koček) z koček zajištěných dne 10. 2. 2021 v bytě obžalovaných náležela třetí osobě (svědkyni K.). Zbývající část chovu náležela obžalovanému, alespoň se tak hájí (nelze ale pominout zmínku, že obžalovaný v den kontroly, tedy 10. 2. 2021, nebyl ihned schopen „své“ kočky řádně identifikovat). Bylo prokázáno, v jakých konkrétních podmínkách byly kočky chovány, tedy že se jednalo o byt o výměře cca 70m², kočky byly chovány neodděleně, počet byl cca 30 koček domácích různého stáří, různých plemen a pohlaví, přičemž nejméně dne 10. 2. 2021 takto v předmětném bytě chovali dokonce 42 koček, a to ve zcela nevyhovujících podmínkách – spočívajících v nedostatečném chovném prostoru (malá rozloha bytu pro uvedený počet koček), s nedostatkem soukromí (nelze mít za to, že by dostatečnými prostory, jak to namítají obžalovaní, byly prostory pod postelí, v posteli či na skříních, opět je nutno mít na zřeteli velikost bytu a množství jedinců koček), v chemickém stresu (když v bytě byl silný zápach po čpavku, což potvrzuje celá řada na sobě nezávislých osob), sníženém počtu zdrojů základních biologických potřeb (na uvedený počet koček minimum misek na krmení, minimum misek s vodou, v bytě nebyl dostatečný počet záchodů pro kočky, což potvrdily nejen pracovnice při kontrole dne 10. 2. 2021, ale i svědek K., který v bytě byl minimálně dne 30. 10. 2021, přičemž argumentace obžalované, že je běžné, že v domácnostech s větším počtem koček se tyto přizpůsobí a své potřeby realizují v jiných časech než ostatní kočky, je zavádějící, neboť se zpravidla nejedná o množství 60 (viz předchozí postih obžalované ve správním řízení), 30 či 42 koček, navíc v tak malém prostoru) a neposkytnutí odpovídající veterinární péče (když z fotodokumentace vyplývá, že některé z koček měly zdravotní problémy minimálně s očima, některé z koček měly problémy se srstí, a jak uvedl svědek K., obžalovaná se dokonce bránila tomu, aby kočka, kterou si od ní zakoupil, byla léčena veterinářem s tím, že to není třeba).
29. Znalecký ústav konstatoval ve svých závěrech, že chovatelské prostředí v bytě u obžalovaných bylo naprosto nedostatečné a vykazovalo znaky týrání, přičemž (jak bylo uvedeno již výše) konkrétní závěry vztáhl toliko k části zvířat (minimálně u koček K64/2021, K58/2021, K61/2021, K71/2021, zvíře v karanténě v kleci (pravděpodobně K94/2021), K59/2021, K57/2021, K63/2021). Všechny v bytě zajištěné kočky podle revizního znaleckého posudku trpěly útrapami, všechny trpěly chemickým stresem. Znalkyně MVDr. Jozefová uvedla, že kočky mají

mnohonásobně citlivější čich než lidé, pach, který lidi dráždí, je pro kočky již nesnesitelný. K tomu, že z bytu obžalovaných byl cítit silný zápach, se vyjádřili svědci, jak bylo uvedeno již výše. Výpovědi svědků se v tomto směru shodují, přičemž je zřejmé, že tento problém je řešen již po dlouhou dobu a byl předmětem i samostatných řízení (viz např. rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 2. 4. 2020, č.j. MHMP 429018/2020čl.).

30. Podle revizního znaleckého posudku všechny kočky rovněž strádaly sníženým počtem zdrojů základních biologických potřeb. To je zřejmé z výpovědi MVDr. M., svědkyně Věry B., svědkyně K., přičemž není důvod v tomto směru neuvěřit svědkům, když videozáznam a fotodokumentace pořízené při kontrole dne 10. 2. 2021 tuto skutečnost jen dokládají. Podle znalkyně MVDr. Jozefové je nutno přizpůsobit počet misek na krmivo a vodu počtu koček, ideální je stav počet koček + jedna miska navíc, obdobně je tomu u toalet. Z výpovědí svědků a z videozáznamu a fotografií s ohledem na počet koček a velikost bytu nebylo evidentně možno takový stav zajistit. Nálezací soud správně současně doplnil, že to neznamená, že by obžalovaný (obžalovaní) nezajišťovali a neposkytovali dostatek potravy do misek. Již výše byla zmíněna úvaha stran možnosti jednotlivých koček uspokojovat tyto své potřeby v různý čas, což podle obhajoby není problém, neboť se toto kočky postupně naučí. Již bylo ale uvedeno výše, že v takovém počtu zvířat není možno zajistit nerušený přístup k miskám všem zvířatům, submisivnější zvířata se ke zdrojům nemusela dostat celé dny, možná déle. Bylo již uvedeno výše, že námitky obhajoby lze mít za relevantní za situace, kdy sice v domácnosti je více koček, nikoli však takový počet, o kterém je řeč v tomto řízení. Že kočky neměly možnost se nerušeně vyprazdňovat, je zřejmé z toho, že se po podlaze válely výkaly, byl rovněž znečištěn jeden z gaučů (což mimo jiné s ohledem na charakter znečištění potvrzuje přítomnost kočky s průjmem). Rovněž je třeba poukázat i na to, že počet škrabadel nebyl podle znaleckého posudku (revizního) odpovídající. Lze dále plně souhlasit s argumentací nálezacího soudu stran otázky, zda bylo kočkám zajištěno odpovídající soukromí; lze zopakovat, že byt obžalovaných rozhodně nebyl zařízen tak, aby každá kočka měla svůj úkryt, nejlépe na vyvýšeném místě (to je též potvrzeno mj. fotodokumentací), přičemž správně soud též zmínil vyjádření veterinárních lékařů, že kočka není zvíře, které by žilo ve smečkách jako pes, jsou to zvířata převážně samotářská, kontakt s dalšími kočkami vyvolává stres, potřebu bojovat, ukrýt se na vyvýšené místo. Tvzení obžalovaných, že byt měl dostatek míst pro skrytí koček, tedy že mohla mít dostatek soukromí, a to s odkazem na existenci prostor pod postelema, prostor na postelích (včetně té, v níž spal obžalovaný (!)), neobstojí. Poměry a podmínky v bytě, včetně jeho rozložení, je zřejmé z videozáznamu a z fotografií, z výpovědí svědků MVDr. M. a B. Rozhodně nelze hovořit o takových podmínkách, které zmiňují jak veterinární lékaři, tak znalecký posudek ústavu. Podmínky v bytě obžalovaných měly za následek, že žádné zvíře v nich nemohlo žít spokojeně, všechna strádala útrapami (posudek pak specifikuje, že značnými útrapami trpělo vyjmenovaných osm jedinců), nálezací soud rovněž uzavřel, že zvířata strádala měrou podstatnou (a také omezuje značné útrapy pouze ve vztahu k osmi vyjmenovaným jedincům).
31. Soud se podrobně zabývá otázkou vlastnictví koček, zejména pak se zabývá výpovědí svědkyně K. a skutečností, za jakých okolností a kdy do bytu tato svědkyně kočky předala. Jak bylo uvedeno již výše, otázka, zda skutečně svědkyně byla vlastníkem celkem 31 ks koček, jež byly zajištěny dne 10. 2. 2021 v bytě obžalovaných, není pro právní posouzení významná, neboť tato okolnost nezbavuje trestní odpovědnosti obžalované. Nálezací soud její výpověď hodnotí jako nikoli přesvědčivou (spolu s výpovědí obžalované), když je zřejmé, že se na předání měly dohodnout pouze samy mezi sebou, že se o tom synovi zmínila bez uvedení podrobností, což je jistě překvapivé, neboť se ho to zásadně týká. Soud rovněž poukázal správně na skutečnost, že obžalovaný nejprve nechtěl kontrolu vpustit do bytu, následně pak byl průběžně v kontaktu s obžalovanou a svědkyně MVDr. M. potvrdila, že obžalovaný se s obžalovanou domlouval na tom, které kočky má obžalovaný označit za své. Nicméně, jak bylo již zmíněno, tato okolnost sama o sobě není pro posouzení významná.
32. Lze zopakovat argumentaci nálezacího soudu, že provedené důkazy potvrzují, že obžalovaná v bytě

kontinuálně kočky ve větším počtu chovala (počet se mohl měnit a není vyloučeno, že současně pečovala krátkodobě též o kočky cizí), a že syna pak vědomě a s jeho vědomím a souhlasem využila k tomu, aby mohla v této činnosti pokračovat i přes zákaz který jí byl uložen správním orgánem. Byť uváděl svědek K., že obžalovaná v předmětném bytě nežije od listopadu 2019 trvale, bylo provedenými důkazy potvrzeno, že se v tomto bytě minimálně od 30. 10. 2020 až do 10. 2. 2021 společně s obžalovaným fakticky starala o patrně průběžně měnící se počet koček, který byl ke dni 10. 2. 2021 konkrétně 42 (co se týče nalezených dvou kadáverů, nebylo jednoznačně prokázáno, že by tyto kočky předtím měla v péči a že by pošly v průběhu péče obžalovaných o ně).

33. Jak již bylo opakovaně zmíněno výše, i za situace, pokud by kočky vlastnila třetí osoba, byly by znaky skutkové podstaty stíhaného přečinu naplněny, neboť vlastnictví ke zvířeti není rozhodující. Trestného činu chovu zvířat v nevhodných podmínkách se může dopustit kdokoli, kdo má zvíře v péči, přičemž nerozhoduje doba, po kterou mu bylo zvíře svěřeno. O kočky zajištěné v bytě ke dni 10. 2. 2021 pečovali oba obžalovaní a byli tedy jejich chovateli.
34. Co se **chovu zvířat v nevhodných podmínkách**¹ týče, lze uvést následující: **Chovem** zvířat se zde obecně rozumí cílevědomá činnost zahrnující určité dispozice ve vztahu ke zvířatům, zejména jejich držení, péči o ně, včetně jejich krmení a napájení, získávání produktů z chovu atd. Chov zvířat je tedy zpravidla spojen s jejich držetím, byť každé držetím zvířete, zejména je-li jen krátkodobé, nemusí být i jejich chovem. Chov znamená cílevědomější a dlouhodobější činnost než jen držetím zvířat a ta může být zaměřena i na další dispozice se zvířaty, např. na jejich rozmnožování, prodej, výcvik apod. **Chovatelem** zvířat je pak každý, kdo zvíře nebo zvířata vlastní nebo drží anebo je pověřen se o ně starat, ať již za úplatu nebo bezúplatně, a to i na přechodnou dobu [viz § 2 odst. 1 písm. d) zákona č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářského zákona)]. **Nevhodné podmínky** chovu zvířat spočívají obecně v tom, že zvířata jsou přechovávána v takovém prostředí a za takových dalších okolností, které neumožňují řádný život zvířat a uspokojování jejich fyziologických, biologických nebo etologických potřeb. V konkrétních případech pak bude možné dovodit nevhodnost podmínek chovu zvířat i s ohledem na to, o jaký druh zvířat jde, jaké jsou jejich individuální potřeby a životní podmínky, v jakém jsou věku a zdravotním stavu, o jaký počet zvířat jde v daném prostoru, jak jsou velká, jaké jsou obvyklé (vhodné) podmínky jejich chovu atd. Nevhodnost podmínek chovu zvířat může spočívat v nedostatečném množství a kvalitě stravy a napájení, v nedostatečných možnostech pohybu, v nevyhovujících hygienických podmínkách, v nezajištění potřebné veterinární péče apod. K trestní odpovědnosti podle § 302a odst. 1 se pak vyžaduje, aby nevhodnost podmínek chovu zvířat měla za následek alternativně buď ohrožení života zvířat, anebo způsobení jejich značných útrap, což jsou samostatné znaky skutkové podstaty [302a, 4]. Při posuzování toho, zda podmínky chovu zvířat v konkrétním případě byly nevhodné a jestli v jejich důsledku byl ohrožen život zvířat nebo jim to způsobilo značné útrapy, se orgány činné v trestním řízení mnohdy neobejdou bez odborného vyjádření nebo ve složitějších věcech i posudku znalce příslušného zaměření (§ 105 TrŘ). Znalecký posudek vypracován byl, s ohledem na více dostupných znaleckých posudků a namítané pochybnosti byl vypracován posudek revizní. Trestní zákoník v § 302a odst. 1 vyžaduje, aby se chov v nevhodných podmínkách týkal **většího počtu zvířat**, ale zde ani v jiném ustanovení blíže nekonkretizuje, jaký nejmenší počet zvířat lze považovat za jejich větší počet. Protože se v citovaném ustanovení používá k této kvantifikaci stejný pojem jako v § 302 odst. 3 písm. a), kde jde o týrání většího počtu zvířat a kde již bylo judikováno, že za takový počet lze považovat nejméně sedm zvířat (viz R 18/2012-II.), nic nebrání v tom, aby se vycházelo z tohoto počtu i v případě chovu zvířat v nevhodných podmínkách podle § 302a odst. 1 a za větší počet zvířat pokládat nejméně sedm zvířat chovaných v nevhodných podmínkách. Chov menšího počtu zvířat

¹ *Trestní zákoník, 3. vydání, 2023, s. 3880 - 3888: F. Páry, pozn. II. až IV.*

v nevhodných podmínkách pak může být jinou alternativou tohoto trestného činu podle § 302a odst. 2 nebo za situace, kdyby takovým chovem docházelo k týrání zvířat surovým nebo trýznivým způsobem, šlo by o trestný čin týrání zvířat podle § 302 odst. 1, anebo méně závažné případy chovu nejvýše 6 zvířat v nevhodných podmínkách budou jen přestupkem podle § 27 a násl. TýrZv a § 87 až 88a OchPřKr. Důsledkem pachatelova jednání, tj. chovu většího počtu zvířat v nevhodných podmínkách, je podle § 302a odst. 1 alternativně buď **ohrožení života** takto chovaných zvířat, anebo to, že takový chov jim způsobuje **značné útrapy**. Alternativně stanoveným důsledkem chovu většího počtu zvířat v nevhodných podmínkách je, že jim takový chov způsobuje **značné útrapy** (ohrožení života nebylo shledáno a ani nebylo součástí popisu skutku). Ty budou spočívat v jiných následcích nevhodného chovu, než je ohrožení života zvířat ve výše vymezeném smyslu, a nepříznivě se projeví na fyzickém a/nebo psychickém stavu chovaných zvířat. Může jít o přetrvávající bolesti z důvodu neléčené nemoci, o podvýživu či dehydrataci při nedostatečném krmení a napájení, o **psychické strádání v důsledku přechovávání zvířat ve stísněných prostorách**, o vysílení samic zvířat z důvodu porodů mláďat opakovaných v příliš krátké době, o nedodržování pravidel pro odebrání mláďat zvířat jejich matce atd. Značné útrapy pak mohou odpovídat i některým formám týrání, resp. jejich následkům vymezeným v § 4 odst. 1 TýrZv [302, 2]. Při posuzování **(ne)vhodnosti podmínek chovu daného druhu zvířat**² je třeba zohledňovat zejména: množství a kvalitu stravy poskytované chovaným zvířatům, zajištění možnosti dostatečného pohybu zvířat, hygienické podmínky chovu, zajištění potřebné veterinární péče. Za nevhodné pro chov lze považovat takové podmínky, které negativně ovlivňují nejen fyzickou podstatu zvířete, ale i jeho psychickou pohodu. Vždy bude záležet na konkrétní situaci, mimo jiné také na druhu chovaného zvířete, jeho stáří, počtu kusů, které jsou chovány na jednom místě, prostoru, které zvíře má, momentální fyzické kondici apod.

35. Odvolací soud se tak v zásadním shodl se závěry soudu nalézacího. Nezbyvá než konstatovat, že soud I. stupně zcela správně shledal obžalované vinnými **přečinem chovu zvířat v nevhodných podmínkách podle § 302a odst. 1 tr. zákoníku** ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku. Oproti soudu nalézacímu však odvolací soud shledal, že s ohledem na přetrvávající pochybnosti o bezchybnosti dokumentace, z níž byl dovozován zdravotní stav konkrétních osmi koček včetně uvedení konkrétních zdravotních problémů, nelze jednoznačně uzavřít, že by bylo bez pochybností prokázáno v případě zvířete K64/2021 v chemickém stresu, sníženém počtu zdrojů základních biologických potřeb, nedostatku soukromí, v utrpení z důvodu onemocnění dásní, mykotického onemocnění, špatného výživného stavu, v případě zvířete K58/2021 utrpení z důvodu otitidy, průjmu, špatného výživného stavu, v případě zvířete K59/2021 utrpení z důvodu špatného výživného stavu, v případě zvířete K61/2021 utrpení z důvodu otitidy, špatného výživného stavu, v případě zvířete K57/2021 utrpení z důvodu špatného výživného stavu, v případě zvířete K63/2021 utrpení z důvodu špatného výživného stavu, a v případě zvířete K71/2021 utrpení z důvodu průjmu a dehydratace.
36. Na druhou stranu však zcela bez pochybností bylo prokázáno, že všech 42 koček zajištěných při kontrole dne 10. 2. 2021 žilo ve zcela nevyhovujících podmínkách – spočívajících v **nedostatečném chovném prostoru, s nedostatkem soukromí, v chemickém stresu, sníženém počtu zdrojů základních biologických potřeb a neposkytnutí odpovídající veterinární péče**. Již samy tyto okolnosti je třeba hodnotit jako okolnosti, na základě kterých lze konstatovat, že kočky prožívaly značné útrapy. Jak již i sama znalkyně MVDr. Jozefová zmínila, fakticky posoudila útrapy v předmětném bytě chovaných koček za útrapy, nikoli přímo již za značné útrapy, nicméně sama vyjádřila názor znalce, jímž je konstatování, že **sama by takové útrapy posoudila již jako útrapy značné** (s odkazem, že tak neučinila s ohledem na judikaturu). Odvolací soud se plně ztotožnil se závěrem, že výše uvedené konkrétní podmínky jsou takovými, z nichž lze dovozovat naplnění znaku způsobení značných útrap. Nelze tyto jednotlivé okolnosti oddělovat a je nezbytně nutné je posuzovat v celém souhrnu, neboť jedině tak lze skutečné dopady

² Trestní zákoník, 1. vydání (2. aktualizace, 2022); B. Coufalová

podmínek v bytě posoudit jako podmínky způsobující zvířatům značné útrapy. Nelze jednotlivé podmínky od sebe oddělovat, když chov koček byl realizován právě v tomto celém souhrnu podmínek. Odvolací soud zamítl návrh obhajoby na doplnění dokazování provedením dalších znaleckých posudků znalkyně MVDr. Halbichové Vítové a dalších listinných důkazů postupně ve veřejném zasedání dodávaných odvolacímu soudu. Co se znaleckých posudků týče, převážně se zabývají otázkou výživného stavu konkrétních koček zjištěného na základě nově provedených vyšetření (znalkyně zpochybňuje tvrzení znalkyně MVDr. Jozefové, že nyní nelze na základě nyní provedených vyšetření ověřit a doložit faktický výživný stav té které kočky ke dni tehdejšího vyšetření či tehdejšího konstatování výživného stavu při převzetí do útulku, s čímž odvolací soud souhlasí, nicméně nelze ani přehlédnout konkrétní váhové údaje, jež zmiňuje obhajoba a dává je do souvislosti se závěry znalkyně MVDr. Jozefové, které pak skutečně v některých částech nevyznívají jednoznačně). Ostatně, odvolací soud také oproti soudu nalézacímu do popisu skutku nepojal právě ty části závěrů revizního znaleckého posudku týkající se konkrétních zdravotních problémů konkrétních koček (jak bylo uvedeno opakovaně výše, s ohledem na obsah zdravotnické dokumentace koček, kterou nelze považovat za zcela věrohodnou), a proto neshledal důvodným dále v tomto směru dokazování doplňovat. Současně neshledal důvody pro provádění listin, jež se svým obsahem vztahují k odlišnému období, než které je předmětem tohoto rozsudku (předchází mu).

37. Jednání obou obžalovaných vykazuje znaky **přečinu chovu zvířat v nevhodných podmínkách podle § 302a odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku**, neboť jednáním popsaným ve skutkové větě ve výroku tohoto rozsudku oba obžalovaní úmyslným jednáním dvou osob chovali v nevhodných podmínkách větší počet zvířat a způsobili jim značné útrapy. Pokud jde o subjektivní stránku předmětného přečinu, trestný čin byl oběma obžalovanými spáchán minimálně v úmyslu nepřímém, neboť byli minimálně srozuměni s tím, jaké následky jejich převážně omisivní počínání bude mít. V dalším pak lze odkázat na argumenty nalézacího soudu, s nimiž nezbývá než souhlasit.
38. **Odvolací soud do výroku nepojal právní kvalifikaci přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.** Nalézací soud ohledně této kvalifikace rozhodl samostatným zprošťujícím výrokem. V tomto směru se soud odvolací ztotožnil s argumentací státní zástupkyně, že zprošťující výrok vzhledem k jednočinnému souběhu nepřichází v úvahu. Ostatně, v tomto směru se vyjádřil již odvolací soud ve svém předchozím zrušujícím rozhodnutí, na jehož část v tomto směru odkazuje. Jinak k vlastním důvodům, proč nebyla uvedená právní kvalifikace použita, lze odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku, ale zejména na argumenty odvolacího soudu v usnesení ze dne 25. 10. 2022, sp.zn. 9 To 306/2022, bod 33. odůvodnění („*Rozhodnutí o přestupku vydané Městskou částí Praha 20, Odborem životního prostředí a dopravy, dne 5. 11. 2018, č. j.: MCP20 019540/2018/OŽPD/Bid, sp. zn. MP20 03737/2018/OŽPD/Sv, je podle obžalované nezákonné, neboť jím uložený správní trest je v rozporu s tehdy platnou právní úpravou. S takto vyjádřeným názorem nelze souhlasit v plném rozsahu. Je pravdou, že zmíněným rozhodnutím nebyl obžalované uložen žádný peněžitý trest (jak je uvedeno ve výroku II. písm. a)), současně jí však bylo nařízeno zvláštní opatření podle § 28a odst. 1 písm. b) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, tedy opatření ke snížení počtu zvířat – koček chovaných v předmětném bytě. Lze souhlasit s obhajobou, že podle ustanovení § 28a odst. 7 věta druhá zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, v tehdy i nyní platném znění, platí, že „rozhodnutí o zvláštním opatření nelze vydat, pokud je závažnost přestupku tak nízká, že je pokuta, která by měla být nebo byla zároveň uložena, na dolní hranici sazby stanovené za daný přestupek.“ Jelikož obžalované nebyl peněžitý trest uložen, a to dokonce s odůvodněním, že s ohledem na závažnost skutku takového trestu není třeba, nebyl správní orgán oprávněn obžalované současně uložit uvedené zvláštní opatření spočívající v omezení počtu chovaných zvířat. Takový závěr skutečně jednoznačně vyplývá přímo z platné právní úpravy. Odvolací soud tak konstatuje, že nelze souhlasit se závěrem obhajoby, že celé rozhodnutí jako takové je nezákonné, neboť součástí tohoto rozhodnutí je též i výrok o spáchání přestupku tam uvedeného, nicméně na druhou stranu lze konstatovat, že skutečně výrok, jímž bylo nařízeno opatření ke snížení počtu zvířat, odporuje tehdy i nyní*

platné právní úpravě. Pak bude na soudu I. stupně, aby se náležitě s touto skutečností vypořádal (odvolací soud nesushlasí s kategorickým závěrem nalézacího soudu, že nelze k této okolnosti jakkoli přiblížit). Spolu s obhajobou v této části odvolací soud konstatuje, že je třeba mít na zřeteli ustanovení § 12 odst. 2 tr. zákoníku, v němž je zakotvena zásada subsidiarity trestní represe – trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. S ohledem na výše uvedené tak bude na posouzení, zda jednání obžalované je společensky škodlivé, zda skutečně vykazuje znaky uvedeného přechínu.“). V napadeném rozsudku tak bylo nesprávně postupováno podle § 226 písm. b) tr. řádu, ačkoli správně mělo dojít pouze k vypuštění právní kvalifikace. To patrně bylo způsobeno i poněkud nepřesným uvedením tohoto trestného činu jako zaměstnaného skutku, ačkoli se o samostatný skutek nejedná.

39. V obecných rysech lze souhlasit s argumentací nalézacího soudu ve vztahu k **ukládáním trestům obžalovaným**. Tresty byly ukládány podle obecných zásad ukládání trestů (§ 38 a § 39 tr. zákoníku), soud přihlížel k osobám obžalovaným, k jejich dosavadní trestní bezúhonnosti a k jejich poměrům. V intencích úvah soudu I. stupně v podstatě postupoval i soud odvolací. Také odvolací soud v neprospěch obžalované N. hodnotil její dlouholetou neochotu situaci řešit (jak to vyplývá ze správních řízení s obžalovanou vedených, tak z civilního řízení, kdy byl uzavřen smír). Odvolací soud spolu se soudem I. stupně hodnotil podíl jednotlivých obžalovaných, rovněž odvolací soud se domnívá, že významným způsobem se na této trestné činnosti podílela obžalovaná, syn byl pod jejím vlivem, snažil se jí vyhovět a pomoci nejen jí, ale podle jeho výpovědi i svědkyni K. (k tomu však podrobně výše). Byť se obžalovaný cítí být hodnocením soudu I. stupně dotčen (je samostatný, dospělý, rozhoduje sám za sebe).
40. Na základě všech okolností shledal, že v případě obžalovaného N. není třeba na něho působit i trestem odnětí svobody, byť krátkým a s podmíněným odkladem jeho výkonu. Odvolací soud shledal, že v jeho případě postačí podle § 302a odst. 1 tr. zákoníku a podle § 74a odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku uložení trestu zákazu držení a chovu zvířat spočívajícím v zákazu držení a chovu koček domácích v trvání 36 měsíců. V případě obžalované Mgr. N. pak podle § 302a odst. 1 tr. zákoníku uložil trest odnětí svobody v trvání 4 měsíců, jehož výkon jí byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku jí byla stanovena zkušební doba v trvání 20 měsíců. Rovněž i obžalované byl podle § 74a odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku uložen trest zákazu držení a chovu zvířat spočívajícím v zákazu držení a chovu koček domácích v trvání 60 měsíců. V jejím případě totiž je třeba zohlednit skutečnost, že podobného jednání se dopouští dlouhodobě, byla již projednávána pro obdobné jednání ve správním řízení, opakovaně bylo nutno řešit problémy s jejím chovem v bydlšti, když tento chov obtěžoval ostatní nájemníky domu. Z postoje obžalované a z jejích vyjádření lze dovozovat, že to je ona, kdo se cítí být okolím omezován a sama nepřipouští, že to je ona, kdo zásadním způsobem mimo jiné obtěžuje i své okolí. Samozřejmě, zcela zásadním však je způsob, jakým vedla chov zvířat, a následky pro zvířata z toho vyplývající. Bylo tak třeba to zohlednit právě v uložení též podmíněně odloženého trestu odnětí svobody. Oběma obžalovaným byl uložen trest zákazu držení a chovu zvířat spočívajícím v zákazu držení a chovu koček domácích. Trestné činnosti se dopustili v souvislosti s výkonem činnosti spojené s chovem těchto zvířat. Odvolací soud shledal důvodným a potřebným, aby bylo obžalovaným zabráněno v dalším jednání, a to alespoň po určitou dobu. Odvolací soud si dovoluje též poznamenat, že takový trest bude mít významný efekt i ve vztahu ke společnosti, když po tuto dobu obžalovaní nebudou mimo jiné moci obtěžovat okolí svým chovem. Proto byly uloženy tresty tak, jak je shora uvedeno.
41. Odvolací soud rovněž převzal výrok o náhradě škody z rozsudku soudu I. stupně, přičemž se plně ztotožnil s argumentací nalézacího soudu, na kterou v podrobnostech odkazuje.
42. Odvolací soud jen doplňuje, že odvoláním jak obžalovaných, tak státní zástupkyně bylo vyhověno, byť ve všech případech pouze částečně. O odvolání poškozené Městské části Praha 20 bylo rozhodnuto samostatným rozhodnutím (odvolání bylo podle § 253 odst. 3 tr. řádu odmítnuto).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není přípustný další řádný opravný prostředek. Lze však proti němu podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 265e tr. řádu). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud (§ 265c tr. řádu). Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce nebo i bez takového návrhu pro nesprávnost, kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr. řádu). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr. řádu). V dovolání musí vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů odvolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha dne 25. dubna 2024

JUDr. Pavel Benda v.r.

předseda senátu